

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 34.

Utgitt 13 august.

1926

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes:

23 juli.

- I. Lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 trer i kraft den 1 oktober 1926.
- II. Med hjemmel av lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 § 2, 1ste ledd, og i henhold til Stortingets beslutning av 2 juli 1926 fastsettes nedenstående regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket:

I. Skyssgodtgjørelsen.

§ 1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ:

Hest	Auto- mobil	Motorcykkel		Båt	Motorbåt		Egen større motor- båt (damp- båt)
		med side- vogn	uten side- vogn		mindre	større	
øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.
40	50	36	32	70	50	90	100

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de takster for annen klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning, med tillegg for hurtigtog hvis sådant er brukt.

For reiser med offentlig automobilrute og med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den takst som gjelder for vedkommende strekning.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

For reiser med egen ren beregnes godtgjørelsen med 45 øre pr. km. med tillegg av 20 øre pr. km. for fører (vappus) og 5 øre pr. km. for hver lessren og vararen og

23 juli. med tillegg av 25 øre pr. km. for hver fange i tilfelle av fangetransport.

Når der tillands brukes annet skyssmiddel enn ovenfor nevnt, beregnes godtgjørelsen som fastsatt for hesteskyss på vedkommende strekning.

§ 2. Den spesielle godtgjørelse for bruk av egen større motorbåt (dampskib) kan bare beregnes når det regjeringsdepartement som vedkommende tjenestemann sorterer under har gitt sitt samtykke til at tjenestemannen selv holder pågjeldende skyssmiddel til bruk på sine tjenestereiser. Sådant samtykke gis bare hvor det anses ønskelig av hensyn til de offentlige forretninger at egen større motorbåt (dampskib) holdes til bruk på tjenestereiser.

I særegne tilfelle hvor reisenes lengde og farvannets beskaffenhet nødvendiggjør anvendelse av særlig stor motorbåt og motorbåt med særlig kraftig maskine vil vedkommende departement, såfremt den godtgjørelse som er fastsatt for egen motorbåt ikke strekker til, kunne tilstå en høiere godtgjørelse til dekning av de større utgifter.

§ 3. Hvor det finnes å være i det offentliges interesse, kan det regjeringsdepartement som vedkommende tjenestemann sorterer under, samtykke i at han ved bruk av eget skyssmiddel på tjenestereiser som kan foregå dels med et billigere dels med et dyrere (eget) skyssmiddel, beregner sig en gjennomsnittlig skyssgodtgjørelse lavere enn den regulativmessige for eget skyssmiddel.

§ 4. Foregår reisen med sådan skyss fra en offentlig skyss-stasjon som det erlegges forhøiet skyssbetaling for i henhold til skyssregulativets § 1 siste ledd (nattskyss) eller som det er fastsatt forhøiet skyssbetaling for i henhold til samme regulativs § 2, forhøies tjenestemannens skyssgodtgjørelse med et tilsvarende beløp.

§ 5. Godtgjørelsen for leiet automobil og motorbåt gjelder for tjenestemann som ikke reiser sammen med nogen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse. Strekker godtgjørelsen ikke til, refunderes de medgatte utgifter. Regningen må da forsynes med attest fra vedkommende tjenestemann for at bruk av leiet automobil, respektive motorbåt, har vært nødvendig, samt med erklæring om at det på samme automobil (motorbåt) ikke har reist nogen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse.

§ 6. Hvor to eller flere tjenestemenn reiser sammen i leiet automobil eller motorbåt, får hver godtgjort sin forholdsmessige del av de medgatte utgifter, dog tilsammen minst samme godtgjørelse som når en tjenestemann reiser alene.

Hvor to eller flere reiser sammen i automobil eller motorbåt, tilhørende en av de reisende, får denne siste samme godtgjørelse som når han reiser alene; de øvrige får hver 20 øre pr. km., hvor det brukes større motorbåt, ellers 15 øre pr. km., medmindre den ledsagende er tjenestemannens betjent eller protokollfører og vedkommende departement har gitt tjenestemannen rett til å beregne inntil full godtgjørelse også for denne.

§ 7. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og motoreykkel med sidevogn kun beregnes $\frac{3}{4}$ og for båtskyss kun $\frac{1}{2}$ av den fastsatte godtgjørelse, nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevidner, når de reiser sammen med et annet stevnevidne eller med tilkalt vidne.
2. Stevnevidner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalt vidner.
3. Tilkalt vidner ved forkynning i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de almindelige saketing, når to betjenter reiser sammen.
5. Tollopsynsmenn I og II når to reiser sammen.

I de ovenfor nevnte tilfelle beregnes for skyss med egen ren 30 øre pr. km. for hver tjenestemann, mens tilleggene for fører, tøyets transport og vararen beregnes felles for de tjenestemenn som reiser sammen.

Reiser tollopsynsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer som oppebærer almindelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne sig sådan.

Beredne officerer er, når de på reiser med ruteskib eller jernbane fører med sig egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å få den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort efter regning. For hestepasser som reiser alene tilbake, efter å ha bragt tjenestehest frem til et bestemt sted, eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes almindelig skyssgodtgjørelse.

§ 8. Når reisen foregår utenfor de almindelige skyssruter med skyssmiddel som ikke tilhører den reisende selv, er den reisende berettiget til erstatning for hatte utgifter, forsåvidt ikke disse dekkes av den fastsatte skyssgodtgjørelse.

Samme regel gjelder også under reiser på de almindelige skyssruter, forsåvidt angår utgifter ved nødvendig forretningsmessig opphold mellem stasjonene.

Hvor skyss bare kan skje på sal, kløv eller med ren, eller hvor den reisende bare kan komme frem tilfots og hans tøy m. v. må bæres, er han berettiget til, foruten den godtgjørelse pr. km. som tilkommer ham efter regulativet, å få

23 juli. erstattet efter regning nødvendige utlegg til befordring av sitt tøy samt for veiviser hvor sådan er brukt; dessuten hvad han måtte ha utlagt til skyss for sig selv utover nevnte regulativsats.

§ 9. Tjenestemenn som bruker båtskyss, er i særegne tilfelle, når reisen lengde, farvannets beskaffenhet eller båtens størrelse m. m. nødvendiggjør bruk av forsterket skyss, berettiget til erstatning for hadde utgifter utover den godtgjørelse som tilkommer dem efter det til enhver tid gjeldende almindelige regulativ.

Den som således beregner sig forhoiet skyssbetaling, skal på vedkommende regning avgi bevidnelse om at reisen ikke uten skade kunde utsettes, og at forsterket skyss har vært nødvendig, samt om at det på samme båt ikke har vært skyssset nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget enn opgitt i regningen.

§ 10. For befordring innen en bys grenser mellem vedkommendes bosted og jernbanestasjon eller dampskibsbrygge godtgjøres de hadde utlegg for såvidt ikke kilometerberegning kommer til anvendelse på befordringen.

§ 11. Foruten den fastsatte skyssgodtgjørelse, som også innbefatter tilsigelsespenger samt leie av båt og andre reiseredskaper får samtlige tjenestemenn erstatning efter regning for nødvendige utlegg til

- a) skyss til og fra dampskib,
- b) transport av nødvendig bagasje så vel på selve reisen som mellem bopel eller forretningssted og det sted hvor reisen begynner eller ender,
- c) bom-, bro-, brygge-, fløt- og ferjepenger, innskrivningspenger, kanalavgift, slusepenger, telefon- og telegramgebyrer vedkommende reisen, plassbillet og soveplass på jernbane og dampskib og andre nødvendige utgifter til selve skyssen med jernbane eller dampskib.

§ 12. Den minste veilengde som må reises når godtgjørelse for skyss skal kunne fordres, er 3 km. fra reisen utgangspunkt eller 6 km. tilsammen frem og tilbake.

Hvor en tjenestemann har sin bopel utenfor den by eller den kommune hvor han har sitt faste arbeidssted i stillings medfør (kontor, stasjon, arbeidsplass), vil ved reiser i stillingens medfør det faste arbeidssted og ikke bopelen bli å regne for reisen utgangspunkt eller endepunkt. Undtagelser kan her gjøres av vedkommende departement hvor særlige hensyn måtte gi grunn til det.

Skyssen godtgjøres bare for den virkelige veilengde, dog så at for de strekninger hvor tjenestemannen har betalt for skyssen efter en større veilengde enn den virkelige reiste i

henhold til regler som gjelder for skyss fra offentlige skyss- 23 juli.
stasjoner, tilkommer det ham skyssgodtgjørelse efter denne
forøkede veilengde.

§ 13. Tjenestemenn som av en eller annen grunn har
fri skyss efter offentlig foranstaltning eller som marsjerer
med tropp — hvorom nærmere regler gis av Kongen — får
ikke skyssgodtgjørelse, men får kun godtgjort efter regning
nødvendig utlegg for førsel av medbragt, fornøden bagasje.

§ 14. Den godtgjørelse som tilkommer offentlige tje-
nestemenn for skyss, skal beregnes efter den vei og den
måte reisen med minst utgift kan foregå på — alt forsåvidt
det ikke på grunn av særegne omstendigheter har vært av
vesentlig betydning å foreta reisen ad annen vei eller på
annen måte. Dette må i så fall angis i regningen.

II. Kostgodtgjørelsen.

§ 15. I tilfelle hvor det for reiser innen riket — enten
i offentlige ærend eller til utførelse av forretninger for pri-
vate — tilkommer offentlige tjenestemenn skyssgodtgjørelse
efter nærværende regulativ, skal de også være berettiget til
kostgodtgjørelse efter nedenstående forskrifter.

Det samme gjelder også:

1. Offentlige tjenestemenn som på sådanne reiser ellers
vilde ha krav på almindelig skyssgodtgjørelse, men som
isteden derfor har fri skyss.
2. Marinens militære og civilmilitære tjenestemenn med
officers grad under sjøtjeneste så vel innenfor som uten-
for rikets grenser.

Derimot skal nærværende regulativs forskrifter om kost-
godtgjørelse ikke gjelde forlikskommissærer.

§ 16. Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

1ste klasse kr. 9,00 pr. døgn.

2nen klasse kr. 6,00 pr. døgn.

For 2nen klasse forhøies kostgodtgjørelsen inntil videre
med 25 pct. for reiser av minst 48 timers varighet.

§ 17. Forsåvidt den reisende må overnatte (d. e. til-
bringe 3 timer eller derover av natten) utenfor sin bopel,
skal de til 1ste klasse hørende tjenestemenn være berettiget
til å erholde et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 6,00 og
de til 2nen klasse hørende kr. 5,00 for hver natt som må
tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget bortfaller når det an-
vises den reisende fritt kvarter av det offentlige. Likeledes
bortfaller det for netter hvorfor det beregnes godtgjørelse for
utlegg til soveplass på jernbane eller dampskip, med mindre
den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den

23 juli. påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende dag i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellem kl. 11 aften og 7 morgen.

§ 18. Den reisende får erstattet efter regning nødvendige utlegg til skatt på fortæring (bevertningsskatt), dog ikke utover 10 pet. av den regulativmessige kostgodtgjørelse uten natt-tillegg.

§ 19. Den minste veilengde som må reises når kostgodtgjørelse skal kunne fordres, er 3 km. fra reisens utgangspunkt eller 6 km. tilsammen frem og tilbake (se herom § 12).

Valgte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer tilkommer kostgodtgjørelse for forretningsdager selv om reise ikke foretas. Det samme gjelder lagrettemenn og domsmenn som har forrettet.

§ 20. Døgn efter dette regulativ regnes fra det klokkeslett reisen påbegynnes. Deler av et døgn på 5 timer og derover regnes for helt døgn.

For reiser som varer mindre enn 5 timer tilstås ingen kostgodtgjørelse. Undtatt herfra er dog de i foregående paragraf nevnte valgte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer, når det gjelder forretningsdager, samt lagrettemenn og domsmenn som har forrettet.

Läger i praksis får kostgodtgjørelse for alle reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse for.

§ 21. Kostgodtgjørelse kan alene beregnes for den tid som med nødvendighet medgår til reise til og fra forretningsstedet ad korteste vei eller på billigste måte, overensstemmende med de for beregningen av skyssgodtgjørelse gjeldende regler, samt til forretningens utførelse.

§ 22. Det tilkommer ikke nedennevnte tjenestemenn kostgodtgjørelse i følgende tilfelle:

1. Uthavnsbetjenter samt tollbetjenter og tollopsynsmenn, som er stasjonert i uthavner på reiser innen det til vedkommende uthavnsstasjoner hørende distrikt. Likeledes kryssbetjenter på reiser i krysstiden.
2. Lensmenn på reiser i anledning av brand- og skatte-taksasjoner eller til innhentelse av opplysninger vedkommende den almindelige brandforsikring samt på reiser i postvesenets anliggender eller i anledning av de i lovene om brennevin og malt omhandlede forretninger.
3. Militære tjenestemenn på reiser eller under utførelse av

tjenesteforretninger som det ved lønns- eller tilleggs- 23 juli.
regulativer eller andre bestemmelser måtte være fastsatt
særskilt godtgjørelse for.

III. Almindelige bestemmelser.

§ 23. Av militærpersoner går korporaler og menige
ikke inn under nærværende regulativ.

§ 24. Foretar en offentlig tjenestemann reiser til ut-
førelse av forretninger som sorterer under en annen tjeneste-
mann som det er fastsatt en høiere kostgodtgjørelse for, skal
han for disse reiser være berettiget til å erholde samme kost-
godtgjørelse som er fastsatt for den sistnevnte. Samme regel
skal gjelde om overtagelse av annen tjenestemanns forret-
ninger inntreer under reise som allerede er påbegynt. Enhver
annen, hvem det overdras å utføre en offentlig tjenestemanns
forretninger, skal være berettiget til samme skyss- og kost-
godtgjørelse som er fastsatt for denne.

§ 25. Et passende forskudd på reiseutgifter kan an-
vises, når disse blir så store at utlegget vil bli for byrde-
fullt for den reisende.

IV. Regulativets ikrafttreden.

Dette regulativ gjøres gjeldende fra 1 oktober 1926 og
inntil videre.

Klasse-inndeling.

Fordelingen av tjenestemenn i kostgodtgjørelsesklasser
blir å fastsette av Kongen eller den han bemyndiger. Om
fordelingen vil det senere bli sendt meddelelse. Inntil videre
gjelder den nuværende inndeling.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvori meddeles, at 4 aug.
departementet har åpnet adgang til å iverksette forbud
mot motorvognkjøring under teleløsningen
på følgende hovedveier i Vestfold:

I Sandeherad: Bredablik—Lingelom—Haugtuft og Gogstad
—Sand (Stokkegrensen).

I Ramnes: Semsdelet (Fresti—Våledelet, Fossan—Holtung—
Barkost bro, Myre veiskille—Svinevold bro).

I Brunlanes: Larvik—Nevlunghavn.

I Andebu: Sagen—Svartsrød.

I Stokke: Stokke stasjon—Melsomvik, Stokke stasjon—Fen
—Sandeherad grense og Gjein—Skjelbred—Sandeherad
grense.

I Strømm: Drammensveien fra Svelvik—Skogerdelet.

- 4 aug. Undtagelse fra sådant forbud er gjort for uopsettelige tjenestereiser som må foretas med motorvogn av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets funksjonærer.

Departementet bestemmer herved at sådan undtagelse også skal gjelde for Vestfold elektricitetsverkens biler for absolut nødvendig kjøring på de nevnte hovedveier på betingelse av at elektricitetsverkene melder fra til vedkommende lensmann straks efterat veiene er befaret.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

- 6 aug. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, har departementet stadfestet den av Mysen herredsstyre i møte den 15 juli 1926 besluttede tilføyelse til § 1 i de gjeldende lukningsvedtekter for herredet.

Paragrafen vil i sin nye form lyde således:

«Alle utsalgssteder for varer innen Mysen herred holdes lukket fra kl. 7,30 efterm. til kl. 8,30 form.

Frihandleres utvalg (jfr. lov av ¹⁶/₇ 1907 § 18) og utsalgssteder, hvor der selges artikler for tobakksrøking enten alene eller sammen med frihandelsvarer kan holdes oppe en time lenger enn foran bestemt.»

Forandringen trer i kraft 1. september 1926.

- 7 aug. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at i medhold av kongelig resolusjon av ²⁵/₄ 1924 har departementet i henhold til lov nr. 5 av ²/₄ 1917 § 5 stadfestet den av Sørøysund herredsstyre i møte den 24. juni 1926 fastsatte vedtekt for herberger- og bevertnernæringen i Sørøysund som gjeldende inntil videre fra og med 1. september 1926, — dog med enkelte redaksjonelle forandringer.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

§ 1. Enhver, som gjør sig næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus) eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for, at der i de hertil benyttede lokaler ikke forefaller noget, som strider mot orden og sømmelighet. Berusede personer må ikke gis adgang til herberger eller bevertninger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i beruset tilstand, eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddes, beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 11

aften til kl. 7 morgen; i tiden 15. juni til 30 august kan 7 aug.
dog bevertningsstedene holdes åpne til kl. 12 natt. I den
forbudte tid må ingen gjester innlates eller opholde sig på
sådanne steder og ingen bevertning med mat eller drikke
finne sted. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av
reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å
gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som
å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder,
hvor bevertning med spise skjønnes å være hovedsaken, og
hvor tillatelsen antas ikke å ville bli misbrukt.

Politiet kan dog i alle tilfelle, hvor det finner at ved-
kommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller
hvor naboer forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning
tidligere enn foran bestemt.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel for-
andres eller tilbakekalles.

Ved foranstående paragraf gjøres ingen forandring i de
om tiden for skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og
mjød gjeldende bestemmelser.

§ 4. Det er tillatt å anvende kvinnelig betjening i be-
vertninger. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn
til det, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under
en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser, herunder
også klubblokaler og friluftskaféer, hvor der bevertes med
mat og drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller med-
bragte rusdrikke, jfr. lov av 1 august 1924 § 46.

§ 6. Politiet kan når som helst i den tid herberger-
og bevertningssteder er åpne inispisere disse og alle de rum,
som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et
iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter,
jfr. straffelovens § 339.2.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.